

Multipl sklerozda sempatik deri cevabı

Dr.Cemal ÖZCAN*, Dr.Ayhan BÖLÜK*, Dr.Mustafa ŞENOL**, Dr.Hikmet YILMAZ*

Medyan sinirin bilekten uyarımı ile her iki el ve ayaktan elde edilen sempatik deri cevabı (SDC) 20 normal kontrol olgusunda ve kesin multipl sklerozlu (MS) 10 olguda kaydedildi. Normal olguların tümünden her uyarida ve 4 ekstremitede SDC'ler net olarak kaydedildi. MS'li 6 olguda (11 ekstremitede) patolojik cevap almındı. Hastalardaki kortikospinal traktus, spinotalamik traktus, beyin sapı tutulumu ve nörojenik mesane bulguları ile SDC patolojisi arasında anlamlı bir ilişki olmadığı görüldü. SEP anormalligiyle SDC patolojisi arasında anlamlı bir ilişki ($p = 0.03$) olduğu saptandı. Hastaların EDSS değerleri ile SDC patolojisini korrelasyon gösterdiği görüldü. Bulgular SDC'nin MS'de otonomik tutulumu göstermeye informatif bir değeri olduğunu telkin etti. [Turgut Özal Tıp Merkezi Dergisi 1(4):268-271, 1994]

Anahtar kelimeler: Multipl skleroz, sempatik deri cevabı, otonomik tutulum

Sympathetic skin response in multiple sclerosis

In 10 patients with definite multiple sclerosis (MS) and 20 normal control subjects, sympathetic skin response (SSR) were recorded from both the palms and soles by electrical stimuli to the median nerve at the wrist. The SSR was present in all limbs of all normal subjects. Pathological responses in 1 or more limbs were recorded in 6 patients (11 extremities) with MS. No significant relationship between pathological of SSRs and spinothalamic tract deficit, corticospinal tract deficit, brainstem deficit and neurogenic bladder deficit was observed. The abnormality of SSRs correlated significantly with the abnormality of somatosensory evoked potentials ($p = 0.03$). Good correlation between the number of pathological SSRs and the severity of the disability ($r = 0.82$, $p = 0.003$) caused by MS was observed. These results suggest that SSR is a valuable test for in the assessment of autonomic involvement in MS. [Journal of Turgut Özal Medical Center 1(4):268-271, 1994]

Key Words: Multiple sclerosis, sympathetic skin response, autonomic involvement

Multipl sklerozda hastlığın seyri boyunca değişik sıklıkta otonomik semptomlarla karşılaşılır¹. İnkontinans, impotans, termoregülasyon ve terleme bozuklukları gibi semptomlar hastlığın ilk dönemlerinde ortaya çıkabilir. Yanısıra, kardiyovasküler refleks anormallikleri de bildirilmiştir². Olayın patogenezi tam olarak bilinmemekle birlikte santral otonomik yapıların tutulduğu düşünülmektedir^{3,4}.

Sempatik deri cevabı (SDC), çeşitli stimuluslarla deri direncinde oluşan değişikliği yansıtır ve klinik pratikte sempatik sudomotor yolların refleks aktivitesini değerlendirmekte kullanılır^{5,6}. Testin periferik otonomik nöropatilerin incelenmesinde anlamlı sonuçlar verdiği çeşitli çalışmalarında

gösterilmiştir⁷⁻⁹. Santral otonomik disfonksiyonu değerlendirmede ne ölçüde anlamlı olduğu net olarak ortaya konulamamıştır. Bu çalışmada, kesin multipl sklerozlu (MS) olguların SDC'ı bulguları kontrol grubu ile karşılaştırılarak sunulmakta ve hastalıkta otonomik tutulum irdelenmektedir.

GEREÇ VE YÖNTEM

Kontrol grubu olarak sağlıklı 20 kişide (11 erkek, 9 kadın) inceleme yapıldı. Bu kişilerin yaşları 35 ile 49 arasında değişiyordu ve ortalama yaşları 41.5 olarak bulundu. Kontrol grubu ile MS'li olgular yaş ve cinsiyet açısından anlamlı fark göstermiyor.

Poser kriterlerine göre kesin MS'li 10 olgu

* : İnönü Üniversitesi Tıp Fakültesi Nöroloji Anabilim Dalı - Malatya

** : İnönü Üniversitesi Tıp Fakültesi Dermatoloji Anabilim Dalı - Malatya
(30. Ulusal Nöroloji Kongresinde sunulmuştur)

Özcan ve ark.

Multipi sklerozda sempatik deri cevabı

çalışmaya alındı. Yaşları 24 ile 55 (ortalama 35.1) arasıydı. MS'li olguların EDSS'leri 1 ile 4.5 arasıydı (ortalama 2.2). Dört olgunun manyetik rezonans (MR) incelemesi yapıldı. Hiçbir otonomik sinir sistemine etki edebilecek ilaç almıyordu, yakın zamanda MS'e yönelik tedavi almamıştı ve bir diğer sistemik veya periferik nörolojik hastalığın öykü, klinik ya da laboratuvar bulgusu saptanmadı.

Olguların elektrofizyolojik incelemeleri İnönü Üniversitesi Tıp Fakültesi Nöroloji ABD'ı Klinik Nörofizyoloji ünitesinde yapıldı. İncelemeler iyi havalandırılmış, 25°C sabit sıcaklıktaki odada yapıldı. Hastalar yatar durumdaydı ve gözlerini açık tutmaları istendi. Deri sıcaklıklarının 32°C'nin üstünde olmasına özen gösterildi. İnceleme iki kanallı Dantec-Cantata marka ENMG cihazıyla yapıldı.

SDC kaydı için standart disk elektrodlar kullanıldı. Elektrod çiftlisinden aktif avuç içi ve ayak tabanına, diğeri el ve ayak sırtına olmak üzere el ve ayağa iletken madde sürülerek yapıştırıldı. Medyan sinir bilekten 15 mA şiddetine, 200 msn süreli, dik açılı elektrik şoklarla uyarıldı. Habituasyondan kaçınmak için uyarılar 30 saniyeden uzun süreli ve eşit olmayan aralıklarda verildi. Alet, 0.5-1000 Hz frekans bandına, 100-500 μ V/div amplifikasyona ve 500-1000 msn/div süpürme hızına ayarlandı. En az 10 uyarı verilerek, SDC kayıtları yapıldı. Her cevabın latansı, pik-pik amplitüdü ölçüldü ve kaydedildi. En kısa latans ve en büyük amplitüdü cevap değerlendirmeye alındı. Tüm istatistik incelemeler için SYSTATWS for WINDOWS adlı bilgisayar programı kullanıldı.

BÜLGÜLAR

Kontrol grubundaki kişilerde her uyarıda ve ekstremitede SDC'ler net olarak kaydedildi (Tablo I). SDC latans değerleri uyarıdan uyarıya pek değişmezken, amplitüd değerlerinde büyük

değişiklikler olduğu görüldü. El ve ayakta latans ve amplitüd için anlamlı sağ-sol farkı yoktu.

SDC'nin hiç alınaması veya anormal olması (kontrilaterale göre %50'den daha fazla amplitüdde azalma veya kontrol grubuna göre 3 standart sapma değerinden daha uzun latans) patolojik olarak kabul edildi. MS'li olguların 6'sında (11 ekstremitede) patolojik cevap alındı. 3 olguda SDC 1 veya daha fazla ekstremitede (1 olguda dört, 2 olguda birer ekstremitede) alınmadı.

SDC patolojisi ile kortikospinal traktus, spinotalamik traktus, beyin sapı tutulumu ve nörojenik mesane bulguları arasında anlamlı bir ilişki olmadığı saptandı. SEP anormalliği ile SDC patolojisi arasında anlamlı ($p<0.03$) bir ilişki vardı (Tablo II). Yine SDC patolojisinin, olguların EDSS'leri ile iyi korelasyon ($r=0.82$; $p<0.003$) gösterdiği görüldü.

TARTIŞMA

SDC çeşitli stimuluslarla deri direncinde oluşan değişikliği yansıtır. Refleks arkında afferent yol geniş myelinli duysal liflerden, efferent yol C-tipi myelinsiz liflerden oluşur^{10,11}. Periferik nöropatierde SDC'nin alınmaması veya azalmış cevap bu myelinsiz liflerde primer aksonal tutulumu düşündürür. Santral ve periferik sinir sisteminin birlikte tutulduğu hastalık gruplarında, refleks arkının diğer kısımlarındaki lezyonların da patolojik cevabla ilgili olabileceği söylenmektedir^{6,7,10}.

SDC'nin, afferent ve efferent periferal yolları iyi bilinmesine karşın santral yapıları ve medulla spinaliste inen ve çıkan liflerin lokalizasyonu hakkında bilinenler çok net değildir. SDC'nin bilinçle belirgin ilişkisi beyin sapı yapılarının refleks yol içinde yeraldığını göstermektedir. Refleksin hipotalamusun posterior kismı ve beyinsapı ventrolateral retiküler formasyonundan geçerek, meduller seviyeye indiği düşünülmektedir¹².

Tablo I. Kontrol grubunun SDC bulguları

	Amplitüd (μ V)	Latans (msn)
El	2110±963 (691-4260)	1424±257 (1080-1960)
Ayak	912±437 (320-1900)	2037±133 (1850-2300)

Tablo II. MS'li olguların SDC sonuçlarıyla diğer nörolojik bulgularının korelasyonu

SDC	Kortikospinal trakt tutulumu +/-	Spinotalamik trakt tutulumu +/-	Beyinsapı tutulumu +/-	Nörojenik mesane +/-	SEP anormallığı +/-
Patolojik Normal p	6/5 15/14 Anlamlı değil	6/5 8/21 Anlamlı değil	3/3 3/1 Anlamlı değil	3/3 0/4 Anlamlı değil	10/1 14/15 <0.03

Spinal kordun, T3-6 seviyesi fonksiyonel total kesilerinde hem el hem ayakta, T11-12 seviyesi lezyonlarında ise sadece ayakta SDC alınamadığı bildirilmiştir^{4,13}. Bu bulgu, ele giden sempatik liflerin üst torasik spinal segmentlerden, ayağa gidenlerin ise alt torasik segmentlerden kalktığını göstermektedir. Yine santral sinir sisteminde daha üst seviyeleri tutan patolojilerde de SDC anormallikleri saptandığı belirtilmiştir^{1,3-16}. Tüm bu bulgular, santral sinir sisteminde birçok bölgenin SDC oluşumuna katkıda bulunduğuunu düşündürmektedir.

MS'li olguların yarısından fazlasında patolojik SDC saptandığı bildirilmektedir³. Bizim çalışmamızda, MS'li 10 olgunun 6'sında SDC ya hiç alındı veya anormal kaydedildi. Gutrecht ve ark.ının çalışmasında bu oran %59, Yokota ve ark.larının çalışmasında ise %75 olarak belirtilmiştir^{3,4}. Bu çalışmalarda, hastalığın progresyonu, olguların EDS skorları ve nörolojik bulguların dağılımı arasında ilişki olduğu söylenmekte ve MS'de patolojik SDC'ı ortaya çıkışından daha üst yapıların değil, medulla spinalisteki lezyonların sorumlu olduğu belirtilmektedir.

Bizim olgularımızda, EDS skorları ile SDC patolojisi arasında korelasyon olduğu saptandı. Ekstremitelerde ölçütünde değerlendirildiğinde, SEP anormalliği ile SDC patolojisinin ilişkisi anlamlı bulundu. Bu bulgu, sudomotor fonksiyonla ilgili santral liflerin, propriozeptif duyu yollarıyla ilişkili olabileceğini düşündürdü. MR'ıabilen olgularda, lezyonların dağılımı ile SDC anormalliği arasında bir ilgi kurulmadı.

Yine bazı çalışmalarda MS'de SDC patolojisinin hangi bölgedeki lezyona bağlı olduğu hakkında kesin bulgu verilmemekle birlikte, MR bulgularının spinal kord lezyonunu telkin ettiği söylemektedir^{4,13}. Fakat hipotalamus ve beyin sapının SDC reflekslarındaki önemi ve MS'de lezyonların dağılım karakteristiği dikkate alındığında, lokalizasyon için daha ayrıntılı çalışmalar gerektiği görürlür¹⁵⁻¹⁸.

Tutulum bölgesinin belirsizliğine rağmen SDC'nin, MS'li olgularda sık olarak ve erken dönemlerde görülen sudomotor disfonksiyonun değerlendirilmesinde, informatif bir değeri olduğu düşünüldü.

KAYNAKLAR

1. Matthews WB. Clinical aspects. Part 2 in: McAlpine's Multiple Sclerosis. Churcill Livingstone. Edinburgh, 1985;119-45.
2. Sterman AB, Coyle PK, Panasci DJ, Grimson R. Disseminated abnormalities of cardiovascular autonomic functions in multiple sclerosis. Neurology 1985;35:1665-8.
3. Gutrecht JA, Suarez GA, Denny BE. Sympathetic skin response in multiple sclerosis. J Neurol Sci 1993; 118:88-91.
4. Yokota T, Matsunaga T, Okiyama R, Hirose K et al. Sympathetic skin response in patients with multiple sclerosis compared with patients with spinal cord transection and normal controls. Brain 1991;114:1381-94.
5. Shahani BT, Halperin JJ, Boulu P, Cohen J. Sympathetic skin response: a method of assessing unmyelinated axon dysfunction in peripheral neuropathies. J Neurol Neurosurg Psychiatry 1984;47:536-42.
6. Knezevic W, Bajada S. Peripheral autonomic surface potential. A quantitative technique for recording sympathetic conduction in man. J Neurol Sci 1985;67:239-51.
7. Shahani BT, Timothy JD, Cros D, Khalil N, Kneebone CS. RR interval variation and the sympathetic skin response in the assessment of autonomic function in peripheral neuropathy. Arch Neurol 1990;47:659-64.
8. Niakan E, Harati Y. Sympathetic skin response in diabetic peripheral neuropathy. Muscle Nerve 1988;11:261-4.
9. Özcan C, Böyük A, Şenol M, Yılmaz H, Yoloğlu S. Lepra hastalarında sempatik deri cevabı. Lepr Mec 1994;1-2:14-22.
10. Elie B, Guiheneuc P. Sympathetic skin response: Normal results in different experimental conditions. Electro Clinical Neurophysiol 1990;76:258-67.
11. Karl H, Sato A, Schmidt RF. Electrodermal reflexes induced by activity in somatic afferent fibres. Brain Res 1975;87:145-50.
12. Uozomi T, Nakano S, Matsunaga K, Tsuji S, Murai Y. Sudomotor potential evoked by magnetic stimulation of the neck. Neurology 1993;43:1397-400.
13. Wallin BG, Stjernberg L. Sympathetic activity in man after spinal cord injury. Brain 1984;107: 183-98.
14. Ishiada G, Nakashima K, Takahashi K. Skin nerve sympathetic activity reflex latency in Parkinson's disease. Acta Neurol Scand 1990;81:121-4.

Özcan ve ark.

Multipi sklerozda sempatik deri cevabı

15. Korpelainen JT, Tolonen U, Sotainemi KA, Myllyla VV. Supressed sympathetic skin response in brain infarction. *Stroke* 1993;24:1389-92.
16. Yokota T, Hayashi M, Hiroshi T, Tanabe H, Tsukagoshi H. Sympathetic skin response in patients with cerebellar degeneration. *Arch Neurol* 1993;50:422-7.
17. Korpelainen JT, Sotainemi KA, Myllyla VV. Ipsilateral hypohydrosis in brain stem infarction. *Stroke* 1993;24:100-4.
18. Vita G, Fazio MC, Milano S, Blandino A, Salvi L, Messina C. Cardiovascular autonomic dysfunction in multiple sclerosis is likely related to brainstem lesions. *J Neurol Sci* 1993;120:82-6.

Yazışma adresi : Yrd.Doç.Dr.Cemal ÖZCAN
İnönü Üniversitesi Tıp Fakültesi
Nöroloji ABD
44300- MALATYA